

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.396/2024/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Tordai Gábor Zoltán) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	Nógrád Vármegyei Rendőr-főkapitányság (3100 Salgótarján, Rákóczi út 40.)
Az alperes képviselője:	dr. Csonka Pál kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (23. és 24. sorszámok alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 22.K.701.617/2022/22. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 40.000 (negyvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. április 1. napjától 2022. március 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a helységi Rendőrkapitányság állományában fővizsgálói beosztásban teljesített szolgálatot. A perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozóan rendszeresen látott el forrányomos nyomozói és felderítői, szemlebizottság-vezetői, helyszíni szemlebizottságvezetői és irányítói, továbbá rendkívüli halálesetekkel kapcsolatos feladatokat ellentételezés nélkül, az emiatt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A kereset és a védírat

[2] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszakra 1.739.250 forint megbízási díj és annak 2020. október 1. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. számú melléklet VII. pontjára, a nyomozás és az előkészítő eljárás részletes szabályairól szóló 100/2018. (VI. 8.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Nyer.) 150. § (1) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdésére alapította. A megbízási díj havi mértékét az illetményalap 125 %-ában határozta meg.

[3] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 1.739.250 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a büntetőeljárások keretében lefolytatandó szemlék végrehajtásáról és a bűnügyi technikai tevékenység egységes szabályozásáról szóló 13/2012. (VII. 30.) ORFK utasítás (a továbbiakban: 13/2012. ORFK utasítás) 2017. november 19. napja előtt hatályos értelmező rendelkezéseinek 2. e), 2. f), 6., 6/A. pontjaiban, a perbeli időszakban 2020. november 26. napjáig hatályban volt 8-11. pontjaira, a forrányomos tevékenység egységes végrehajtásáról szóló 22/2017. (VI. 22.) ORFK utasítás (a továbbiakban: 22/2017. ORFK utasítás) 3. pontjában, a 30/2015. BM rendelet 2. számú mellékletében foglaltakra alapította. Rögzítette, hogy az alperes a felperes által megjelölt feladatok eseti jelleggel történő felmerültét nem, csak a feladatok többletfeladati minősítését és gyakoriságát vitatta. Hangsúlyozta, hogy a felperes szolgálati beosztásához tartozó feladatait az állománytáblában rendszeresített munkaköri feladatok összessége képezte. A

munkakör (munkaköri leírás) kijelöli azoknak a feladatoknak a körét, amelyet a hivatásos állomány tagja külön utasítás nélkül is általában végezni jogosult és köteles a jogviszonya fennállása alatt. Az általános munkavégzési kötelezettségét konkrét tartalommal a munkáltató utasításai töltik meg; ez azonban csak akkor szabályszerű, ha az utasítás a munkakör kereteit nem lépi túl. A vizsgáló/fővizsgáló feladatai a vonatkozó jogszabályhelyek együttes értelmezése alapján a gyanúsítás utáni tevékenységeket jelentik/jelenthetik logikailag és rendszertanilag. Ebből következően, amíg nincs gyanúsított, az a szakasz nem vizsgálói szakasznak, hanem nyomozói szakasznak minősül, az abban ellátott feladat pedig nem vizsgálói, hanem nyomozói feladat. A szemlebizottság vezetői feladat, a helyszíni szemle vezetése és irányítása, a forrányomos tevékenység és a rendkívüli halálesetek vizsgálata nyomozási szakba tartozó feladatok, így azok nem minősülnek (fő)vizsgálói feladatnak, ebből következően többletfeladatként kell figyelembe venni (Mfv.II.10.304/2017/5.). A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség (BH2018.259.). A Hszt. 71. §-ának alkalmazhatósága tekintetében nem a beosztás elnevezésének, hanem az elvégzett feladatoknak van jelentősége (Mfv.II.10.315/2016/4.). Ha a hivatásos állomány tagja hosszabb időn át a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.525/2021/3). Megállapította, hogy a felperes nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen a munkaidejének jelentős részében (annak körülbelül felében) az eredeti beosztásához nem tartozó feladatokat látott el a fővizsgálói tevékenysége mellett, ellentételezés nélkül. A felperes által pluszfeladatként megjelölt feladatok egy része ugyan szerepel a munkaköri leírásában, de ezek akkor sem tartoztak felperes munkakörébe, (például szemlebizottságban való részvétel). A külön nem nevesített, eseti jellegű feladatok olyan utasítások végrehajtását jelenthetik, amely elvégzésével eredeti beosztása nem üresedik ki. Ugyanez vonatkozik a beosztásba nem tartozó, a munkáltató által mégis a munkaköri feladatok részévé tett feladatokra. A szemlebizottság-vezetői feladatkör egy olyan jól elkülöníthető feladatcsoport, amely nem tartozik a felperes munkaköri leírásában rögzített beosztásához tartozó feladatkörbe és azt ellentételezés nélkül felettse utasítására sem kellett volna elvégeznie. Ezen feladatellátást a felperes előadása, annak kapcsán az alperes által benyújtott számítógépes nyilvántartás (Robotzsaru), a felperes munkaköri leírásai, valamint tanú1 és tanú2 tanúk vallomásai alátámasztották. Összefoglalóan megállapította, hogy a felperes által a perbeli időszakban megjelölt feladatok ellátása többletfeladatként minősültek, amelyre tekintettel a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díjra jogosult.

[5] A megbízási díj százalékos mértékét és összegszerűségét a keresetben megjelöltek szerint alaposnak találta. E körben figyelemmel volt arra, hogy a rendszeresen végzett egyéb tevékenysége miatt a felperes fővizsgálói feladatai háttérbe szorultak, több különböző típusú és felelősségi fokú feladatot látott el. Különös súllyal vette figyelembe azt, hogy nem csak a rászignált ügyekben látott el beosztásába nem tartozó feladatot, hanem ezen túl havi rendszerességgel – legalább havonta egy héten keresztül – rendszeresen ellátta a forrányomos feladatokat. A forrányomos tevékenység és a szemlebizottság vezetői feladatok körében pedig irányítói feladatokat is ellátott, amely nagyobb felelősséggel járó, szerteágazó ismereteket megkívánó tevékenységnek minősül, így a megbízási díj 125%-os mértéke nem eltúlzott.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes – a 23. és 24. sorszámokon azonos tartalommal előterjesztett – fellebbezéseiben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ítéletben helytelen következtetéseket vont le, ugyanis a felperes a szolgálati jogviszony létesítésével önként vállalta, hogy a Hszt. 13. § (1)-(2) bekezdéseiben foglalt előírások rá is vonatkoznak, amelyekre tekintettel a számára jogszerűen előírt és meghatározott feladatokat köteles ellátni. A szemlebizottság-vezetői feladatok ellátása és a forrányomos tevékenység során végrehajtandó feladatok nem tartoznak konkrét, nevesített beosztáshoz, azt a hivatásos állomány bármely tagja elláthatja. Ezek bármely más nyomozási cselekménnyel egyenértékű feladatok, nem önálló feladatkörök, hanem a nyomozási munka részei, a rendőrség alapfeladatainak egyikei. A vezető döntése, hogy ezeket a feladatokat melyik beosztottjának a munkaköri leírásában szerepelteti nevesítve. A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) és a Nyer. ugyan szakaszokra osztja a büntetőeljárást, ez azonban nem jelenti a szakaszok közti átfedés lehetőségének kizárását. A rendőrség mint nyomozószerv tekintetében a nyomozói és vizsgálati feladatokat nem lehet a gyanúsítás megtörténtehez kötni, e két feladatnak a felperes által értett elkülönítése a nyomozó szervek működőképességét ellehetetlenítené. A felperes készenléti rendszerben bűnügyi készenléti, úgynevezett bűnügyi forrányomos szolgálatot látott el, amely teljesítéséért a Hszt. alapján készenléti díjazásban, és amennyiben nem szolgálati időben látja el a feladatát, a túlszolgálat ellentételezéseként – döntésének megfelelően – szabadidőben vagy díjazásban részesült. A készenléti szolgálat alatt nem csak a szemlék végrehajtása, hanem valamennyi szükséges és indokolt forrányomos nyomozási cselekmény elvégzése is feladata, melyet a munkaköri leírása is rögzít. A körözések végrehajtása a Rendőrség szerveiről és a Rendőrség szerveinek feladat- és hatásköréről szóló 329/2007. (XII. 13.) Korm. rendelet értelmében bűnügyi feladat. Külön státusz a feladatra – tekintettel annak csekély számára – az alperesnél és helyi szerveinél sehol nem került létrehozásra, azt csatolt munkakörben végzik a nyomozók és a vizsgálók, ennek megfelelően azt a felperes munkaköri leírása is nevesítette. Összegezve: a felperes a vizsgálói (helyesen nyomozói) szolgálati feladatokat nem az eredeti szolgálati beosztása mellett, többletfeladatként, hanem a bűnügyi tevékenységhez, adott esetben más beosztásához tartozó szolgálati feladatként hajtotta végre, ezen túlmenően nem valósult meg olyan magasabb felelősségi kör sem, amely megbízási díjra való jogosultságot alapozna meg. A vizsgálói (helyesen nyomozói) jellegű feladatok kifejtése nem jár többlettevékenységgel, nem generál többletfeladatokat, így nem adhat alapot megbízási díj megállapítására.

[7] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alperes sem vitatta, abból kiindulva tényként megállapítható, hogy nyomozói és vizsgálói feladatokat is ellátott, a beosztásába nem tartozó feladatok munkaidejének körülbelül 50 %-át tették ki. A feladatok többfélesége, sokszínűsége, rendszeressége, folyamatossága és vezetői felelőssége szintén igazolt. A Hszt. 13. §-ára vonatkozó alperesi okfejtést nem tartotta relevánsnak, mivel a jogviszonyt a maga teljességében kell vizsgálni; egyes terhek a jogosultságokról történő lemondást nem eredményezik. Téves az alperes többletfeladatok munkaköri leírásban rögzítésére hivatkozása, ugyanis a kinevezés szerinti beosztás bővítése egyéb beosztású feladatokkal jogszerűtlen. Hivatkozott arra, hogy számos pert indítottak hasonló tárgykörben és a bíróságok következetesen helyt adtak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert, az e tárgykörben általa képviselt jogértelmezést a Kúria és a Fővárosi Ítéltábla is osztotta. A megbízási díj mértéke a jogszabályi középértnek felel meg, aminek megfelelőségét a kialakult bírói gyakorlat is alátámasztja.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival az ítéltábla egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel pedig az alábbiakra mutat rá.

[10] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok a beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogi álláspontjából fakadnak, amelyre vonatkozó jogértelmezést azonban a Kúria már a fellebbezésben felvetett valamennyi jogszabálysértés-állítás esetében elvégezte.

[11] A másodfokú bíróság előjáróban áttekintette az irányadó jogszabályi környezetet és megállapította, hogy a 30/2015. BM rendelet 2. számú melléklete egymástól külön beosztásként rendszeresítette a nyomozó és a vizsgáló beosztásokat, azonban az ezekhez tartozó munkaköri feladatokat jogszabály vagy a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 23. § (4) bekezdés c) pontja alapján kiadott normatív utasítás (ORFK utasítás) nem részletezi, arról a jogalkotó a büntetőeljárási szabályokban gondoskodott. A Be. 348. § (2) bekezdése alapján a nyomozás felderítésből és vizsgálatból áll; a Be. LX. Fejezete rögzíti a felderítés, míg LXI. Fejezete a vizsgálat külön eljárási szabályait; a Be. 31. § (2) bekezdése értelmében a nyomozó hatóság az előkészítő eljárás és a felderítés során önállóan, a vizsgálat során az ügyészség irányításával jár el. A Be. 866. § (1) bekezdés b) pontja alapján kiadott Nyer. a nyomozásra vonatkozó eljárási szabályok között rendelkezik a nyomozás megindítása, elrendelése (70-75. alcímek), a felderítés (76. alcím) és a vizsgálat (78. alcím) szabályairól. A felderítés és a vizsgálat szakaszai közötti elhatárolást a gyanúsított kihallgatás (77. alcím) eljárási cselekménye jelenti; jogszabályi kivételekkel, amennyiben a gyanúsítás közlése [Nyer. 144. § (1) bekezdés] törvényi feltételei megállnak, az ügyészség által irányított vizsgálatot kell lefolytatni [Nyer. 147. § (3) bekezdés], ennek hiányában a felderítés szabályai szerint folytatódik az eljárás [Nyer. 146. § (3) bekezdés].

[12] Fentiek szerint a nyomozás eljárási folyamatában közreműködő vizsgáló és a nyomozó munkaköri feladatai között éles határ nem állapítható meg ugyan, azonban azok

egymástól alapvetően elhatárolhatók. A felperes munkaköri leírásában szereplő nyomozás előkészítése és felderítés eljárási cselekmények lefolytatása a nyomozói, míg a vizsgálati eljárási cselekmények a vizsgálói beosztás részét képezhetik. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg ítéletének [27] és [29] bekezdéseiben, hogy a felperes rendszeresen, nem eseti jelleggel, a munkaidejének jelentős részében nyomozói feladatokat látott el.

[13] A felperes keresetében a Hszt. 71. § (1) bekezdése c) pontjára alapított megbízási díj iránti követelést terjesztett elő, ezért az elsőfokú bíróság alappal indult ki abból, hogy mi tekinthető a vizsgálói beosztáshoz tartozó feladatkörnek. Ezzel összefüggésben helyesen tulajdonított jelentőséget annak a körülménynek, hogy a 30/2015. BM rendelet 2. számú melléklete elkülöníti a nyomozó és a vizsgáló beosztást. Helytállóan jutott arra a következtetésre is, hogy a rendvédelmi szerv csak az adott beosztáson belül határozhatja meg a hivatásos állomány tagjának munkaköri feladatait, és a munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó, általánosan ellátandó feladatot a beosztás részeként.

[14] A következőkes bírói gyakorlat szerint „[a] munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alaphól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását” (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.). Ezért az, hogy a felperes a munkaköri leírása a nyomozás egészére kiterjedő feladatokat határozott meg az ügy eldöntése szempontjából nem volt releváns, mert ebben a megközelítésben csak az bírt jelentőséggel, hogy a felperes ténylegesen vizsgálói vagy – rendszeresen ismétlődve – nyomozói feladatokat is ellátott-e. A munkaköri leírásban ugyan előírható, hogy a felperes a képzettségének megfelelő eltérő beosztáshoz tartozó feladatot is ellásson, azonban ez nem zárja ki a megbízási díjra való jogosultságot akkor, ha ez a feladatellátás a beosztásához tartozó feladatait meghaladja. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján pontosan azért állapítható meg a megbízási díj, mert a felperes nem a beosztásához tartozó feladatot látott el.

[15] A Kúria határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3. stb.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívák, ebből következően a rendvédelmi szerv hivatásos állományú tagját akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben ugyanis nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység, az többletfeladatként értékelendő; ennek eldöntése során pedig az elsőfokú bíróság helytálló következtetésre jutott. A Kúria következőkes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.525/2021/3.).

[16] Az irányadó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a Kf.VII.45.079/2021/6. számú ítéletében – amely ügy tényállása szerint a felperes nyomozói beosztása mellett vizsgálói feladatokat is ellátott, és részben e körülmény miatt ítélték meg számára megbízási díjat – a Kúria kiemelte, hogy az alperesnek az a joga, hogy a felperest a bűnügyi segédelőadó, később a nyomozó beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A Kúria döntésének elvi megállapítása jelen perben is irányadóak. Az alperesnél a felperes (fő)vizsgáló beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A munkáltató egyoldalú utasítási jogával a kinevezés szerinti beosztás (munkakör) keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a felperes által ténylegesen ellátandó feladatokat.

[17] Az elsőfokú bíróság mindezek alapján a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját a nem vitatott tényállással összevetve helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a fővizsgálói szolgálati beosztása mellett szolgálati beosztásához nem tartozó nyomozói feladatkört látott el rendszeresen, többletfeladatként, ezért a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosult.

[18] Fentiek irányadóak a felperes által ellátott szemlebizottság-vezetői feladatokra, a forrányomos, valamint a körözési tevékenységekre is. Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá, hogy egyik feladatkör sem tartozik sem a nyomozói, sem a vizsgálói beosztás feladatai közé, hanem a szemlebizottság-vezetői feladatokra irányadó 13/2012. ORFK utasítás, valamint a forrányomos feladatokra irányadó 22/2017. ORFK utasítás alapján a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak minősülnek, mely feladatok ellátásáért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díj jár. A szemlebizottság-vezetői tevékenység és forrányomos tevékenység többletfeladatkénti minősítésénél nem jutott jelentőséghez, hogy a felperes rendelkezik-e külön képesítéssel, sem annak, hogy az alperesnél van-e ilyen beosztás. Mint ahogyan az elsőfokú bíróság is hangsúlyozta, a megbízási díjra való jogosultság szempontjából nem annak van jelentősége, hogy a megbízással érintett feladatok ellátására külön státuszt rendszeresített-e az állománytábla a szolgálati helyen, hanem hogy a hivatásos állomány tagja a beosztáshoz nem tartozó feladatkört látott el. A felperes a forrányomos szolgálat, a szemlebizottság vezetői feladat, a helyszíni szemle vezetése, irányítása és a rendkívüli halálesetek vizsgálata ellátása kapcsán helytállóan hivatkozott arra, miszerint önmagában abból, hogy a hivatásos állomány tagja a munkaköri leírása szerint e szolgálatok ellátására köteles, még nem következik az, hogy az eredeti beosztásához nem tartozó feladatokat a munkaköre részeként köteles lenne ellátni.

[19] Az alperes fellebbezésében érvelt azzal is, hogy a felperes a bűnügyi forrányomos szolgálat teljesítéséért készenléti díjazásban részesült. Ezen előadás vizsgálatára a felülbírálat nem terjedt ki egyrészt azon oknál fogva, hogy az az alperes védekezése részeként az elsőfokú eljárásban nem jelent meg, pusztán a 8. sorszámú beadványa utolsó bekezdésében „tájékoztatásként” utalt e körülményre, másrészt a fellebbezés ezzel kapcsolatos jogszabálysértést [Kp. 99. § (1) bekezdés] nem tartalmazott

[20] Az alperes fellebbezésében ugyan hivatkozott a Hszt. 71. § (5) bekezdésének sérelmére, azonban ezzel összefüggő indokolást a felperesi igény jogalapjának vitatásán túlmenően nem adott elő. A megbízási díj mértékével kapcsolatban az ítéltábla hangsúlyozza, hogy az az ellátandó munkaköri feladatokhoz köthető, a díjazás azért jár, mert a rendvédelmi szerv tagja az eredeti munkaköri feladatoktól eltérő többletfeladatot végez és ezt a többletterhet a Hszt. 71. § (5) bekezdésében a jogalkotó az illetményalap 50-200%-áig terjedő összeggel kompenzálja. A követendő bírói gyakorlat szerint (pl. Kfv.VII.37.780/2020/5.) a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg. A mérlegelés szempontjait a munka bonyolultsága, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigénye, annak gyakorisága, az arra előírt többlettudás birtokában kell meghatározni. Valamennyi szempontot összességében kell mérlegelni, továbbá a rendvédelmi szerv tagja által elvégzett feladatok egyedi vizsgálata alapján kell arról dönteni, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladatért milyen mértékű megbízási díj jár. Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg.

[21] Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 125%-ában határozta meg a felperest megillető megbízási díjat, a megbízási díj mértékére vonatkozó törvényi és jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Rámutatott, hogy a felperes saját beosztása melletti többletfeladatok rendszeres és jelentős mértékére, valamint egyes feladatok nagyobb felelősséggel járó, szerteágazó ismereteket megkívánó voltára tekintettel a megbízási díjnak az illetményalap 125%-ában történő megállapítása indokolt volt. A többletfeladat gyakoriságából a többletfeladatok mértékére egyértelműen következtetni lehetett, azaz azt a bíróság értékelési körébe vonhatta. A feladatok gyakoriságát az alperes az elsőfokú eljárás során ugyan vitatta, azonban az elsőfokú bíróság a tanúvallomások, a felperes nyilatkozata és az alperes által sem vitatott kimutatások alapján megállapította, hogy a felperes munkaidejének legalább a fele részében a vizsgálói besorolásba nem tartozó egyéb feladatokat végzett külön ellentételezés nélkül, az pedig egyértelműen levezethető, hogy a saját feladatkör mellett végzett más beosztáshoz tartozó feladatok szükségképpen többletterhet is jelentenek. Az elsőfokú bíróság mérlegelése nem volt okszerűtlen, ellentmondásos, vagy a megállapított tényállással ellentétes. Az 50-200% között megállapítható megbízási díj középértéke 125%, az elsőfokú bíróság a mérlegelési szempontokat meg nem sértve állapította meg ezzel egyezően a megbízási díjat.

[22] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[23] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint az IM rendelet 4. §-a és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[24] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű, 139.140 forint fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[25] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[26] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. október 30.

dr. Kecskés Zsófia s.k. dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k. dr. Szeles Balázs György
s.k.

a tanács elnöke, előadó

bíró

bíró